GENERAL ALEXE ANASTASIU

DINASTIA REGALĂ ŞI POPORUL ROMÂN

PREFAŢA DE
D-l PROFESOR N. IORGA

CUPRINDE, ŞASE ILUSTRAŢIUNI IN TEXT ŞI DEOSEBIT DOUĂ PORTRETE MARI DE PERETE ALE M. M. L. L. REGELE ŞI REGINA, PURTÂND COROANA

(NU SE VÎND SEPARAT PORTRETELE MARI)

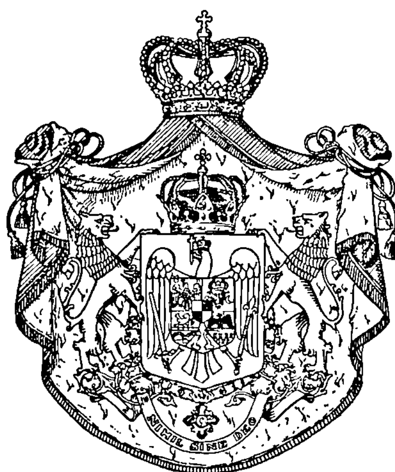
PREŢUL CĂRŢII IMPREUNĂ CU PORTRETELE MARI **50** LEI

www.dacoromanica.ro

DINASTIA REGALĂ
ŞI
POPORUL ROMÂN

DE

GENERAL ALEXE ANASTASIU

STEMA NOUĂ A ŢĂRII

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE „CONVORBIRI LITERARE"
BUCUREŞTI, STRADA CÂMPINEANU No. 17

www.dacoromanica.ro

CUVÂNTUL

D-LUI PROF. N. IORGA

(Prefaţă anume scrisă pentru această lucrare)

A vorbi despre dinastia română în ceasurile cele mai grele din existenţa noastră naţională, e a îndeplini cea mai firească datorie de recunoştinţă.

A sta până la capăt lângă suferinţa unui popor, suferinţă pe care ţi-a impus-o, nu propria ambiţie, ci aspiraţiile lui nerăbdătoare, e un act aşa de nobil încât în jurul lui se poate concentra judecata istorică a unei vieţi.

De aceiă, oricé ár fi de acum înnáinte, icoána Regelui Ferdinand şi a Reginei Maria, aşa cum le-a luminat focul de roşie glorie a martiriului în răsboiul de întregire a neamului, va rămâne hotărîtoare.

Faci foárte bine, iubite amicé, că o împrospătézi.

N. IORGA

www.dacoromanica.ro

SPRE ŞTIINŢĂ

Cartea aceasta are ca origină cuvântarea pe care am ţinut-o într'o adunare oficială la 1 Ianuarie 1919, în calitate de Comandant al Diviziei 9-a, la Bălţi; cuvântare care a fost publicată in o gazetă locală.

Majestatea Sa Regina Maria luând cunoştinţă de acea publicaţie, mi-a trimis prin D-l Denize, secretarul M. Sale, următoarele rânduri de înştiinţare.

„ . . . . . M. Sa Regina m'a autorizat a vă încunoştiinţa că a fost înduioşată la citirea prea frumosului Domnieivoastre discurs „DINASTIA şi POPORUL ROMÂN“ publicat în ziarul „UNIREA“ din Bălţi“.

Socotind că lucrarea aceea ar fi bine să fie revăzută şi să aibă o publicitate mai mare, adică să fie desvoltată, completată şi răspândită în toată ţara, am prelucrat-o sub forma actuală, ca o publicaţiune de propagandă patriotică şi artistică populară.

Pe lângă ilustraţiile din text, executate astfel ca să poată fi scoase şi aşezate, după voe, in rame mici de pus pe masă sau de perete, broşura aceasta conţine, ca supliment, *două portrete mari* ale Suveranilor noştri, menite să inlocuiască portretele altor Suverani străini, dintre cari unii astăzi nici nu mai există; şi cari portrete se mai văd încă atârnate fără nici un rost, pe pereţi, în unele case ale cetăţenilor noştri români, ca rămăşiţe de pe vremea iconarilor şi a stăpânirilor străine de până eri.

In speranţa că iniţiativa noastră va fi inţeleasă şi ajutată de toţi bunii români, le pun la indemână cartea de faţă pentru a o răspândi la oraşe şi la sate, fiind o lucrare de necesară propagandă naţională.

AUTORUL

www.dacoromanica.ro

DOAMNA ELISABETA

DOMNITORUL CAROL

In timpul războiului pentru Independenţă 1877-1878

www.dacoromanica.ro

DINASTIA REGALĂ ŞI POPORUL ROMÂN

PARTEA I-a

PENTRU CE POPORUL ROMÂN ESTE DINASTIC

I.

DINASTICISMUL POPORULUI ROMÂN ESTE TRADIŢIONAL

Dragostea pe care noi Românii o avem pentru Dinastia Regală, adică pentru Regele şi Regina noastră şi pentru Urmaşii Lor, nu este numai o dragoste de curtenire şi de respectoasă supunere pe care cetăţenii oricărei ţări o poartă Suveranilor lor şi Familiei Domnitoare; ci, mai presus de aceasta, este o dragoste firească ce pleacă din sufletul şi din judecata noastră, din cea mai adâncă şi cinstită recunoştinţă cetăţenească.

Dinasticismul nu este o simţire de *modă nouă* a poporului român. Din cele mai vechi timpuri se cunoaşte iubirea, credinţa şi jertfa de sine, pe care poporul nostru le-a dovedit Voevozilor săi. De asemenea se cunoaşte şi istoria faptelor mari şi strălucite ale acelor mari Voevozi români, cari au ştiut să se folosească, pentru binele şi propăşirea Ţării noastre, de dragostea neţărmurită a poporului.

Domniile glorioase ale lui Mircea cel Mare, Matei Basarab, Alexandru cel Bun, Ştefan cel Mare, Mihai Viteazul şi alţii, domnii cunoscute şi dincolo de hotarele neamului nostru, sunt mărturia celor mai puternice legături sufleteşti dintre poporul român şi Domnitorii săi; căci toate faptele strălucite ale marilor noştri Voevozi au fost săvârşite numai prin împletirea strânsă a vredniciilor lor cu virtuţiie înăscute ale poporului.

www.dacoromanica.ro

II.

DEVOTAMENTUL POPORULUI ROMÂN PENTRU ACTUALA DINASTIE DOMNITOARE

Sentimentele Românilor pentru Dinastia actuală durează de peste jumătate de veac.

Aceste sentimente dinastice au isvorât din respectul, încrederea şi recunoştinţa, pe care Românii au prins să le simtă pentru acela care a fost Regele *Carol I-iu,* Marele întemeetor al Regatului Român şi al Dinastiei Regale Române.

Se ştie că în toate lucrările mari omeneşti începutul este foarte greu. Iar când e vorba să reîntemeezi o ţară şi să faci ca să dureze aceeace s'a înfăptuit cu osârdia ta şi cu jertfa atâtor generaţii (rânduri) de martiri, se cere nu numai muncă şi noroc dar şi pricepere multă, tact şi răbdare.

Regele Carol a avut aceste calităţi. Iar mai presus de toate a avut o conştiinţă clară (cunoaştere şi judecare limpede) a datoriei sale de cetăţean şi de conducător al destinelor Ţării şi a soartei neamului românesc.

Născut în Germania, la Sigmaringen, Principele Carol, ales de fruntaşii Ţării noastre ca Domnitor, în 1866, era înrudit cu mai toate familiile domnitoare din celelalte ţări din Europa, şi avea, prin origina sa, mari asemănări şi mari apropieri de trecut istoric, cu poporul român.

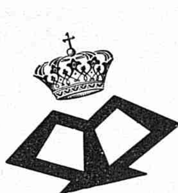
Astfel, după documentele vechi, familia sa se intemeia la *isvoarele Dunării,* cam tot în acelaş timp când micile Principate şi Voevodate româneşti se întemeiau la *gurile Dunării*. Iar după tradiţii, acea familie s'ar fi trăgând din vechea familie romană *de Colonna*. Avea deci ca şi poporul român, aceiaşi origină *latină*.

După mama sa, Regele Carol se înrudea cu împăratul Napoleon al III-lea al Franţei. Din această parte avea prin urmare legături de rasă cu noi şi mai apropiate.

Un vlăstar al familiei, viteazul Cavaler Frederic de Zollern, a luat parte la bătălia de la Nicopole, în 1396, luptând alături de Voevodul nostru Mircea cel Mare, înpotriva Turcilor. A luptat adică şi el pentru cauza creştină contra aceloraşi vrăjmaşi, de sub atârnarea cărora soarta a făcut ca după 480 de ani să ne scoată, luptând la Plevna, (ceva mai jos de Nicopole), strănepotul acelui vestit cavaler de Zollern, Domnitorul Carol I-iu.

Primele vorbe pe cari le-a rostit Regele Carol I-iu, la venirea sa în ţara noastră, ca Principe Domnitor, au fost acestea:

www.dacoromanica.ro

M. S. REGINA MARIA　　M. S. R. FERDINAND

REGELE ŞI REGINA TUTUROR ROMÂNILOR.
Incoronaţi în Alba Iulia la 15 Octomvrie 1922

M. Sa Regele Ferdinand a fost înscris în armata română la 14/26 Noembre 1886 cu gradul de sublocotenent onorific. La 18 Martie 1889 a primit titlul de „Alteţă Regală Principe de România".
La 26 Aprilie 1889 a fost trecut ca sublocotenent efectiv în Regt. 3 Linie, iar în 1911, după ce a trecut prin întreaga ierarhie militară, a fost înaintat la gradul de General de corp de armată.

M. Sa Regina Maria prezidează efectiv Societatea „Principele Mircea" pentru protecţiunea copiilor.
Este prezidentă de onoare a tuturor Societăţilor de binefacere cari erau prezidate de Regina Elisabeta şi a tuturor Societăţilor de binefacere născute de nevoile războiului.
Este cap al Regimentului 4 Roşiori.

www.dacoromanica.ro

„Punând piciorul pe acest pământ sacru, am devenit român“. Şi în adevăr Român s'a arătat în toate faptele şi gândurile sale pentru Ţara şi neamul nostru.

Este netăgăduit lucru că întâile pregătiri ale ţării sub Domnitorul Carol: înfiinţarea aşezămintelor de temelie (finanţele, şcoala, biserica, armata, administraţia, justiţia etc.) au avut drept ţintă marile rezultate ce s'au atins treptat, precum: *Independenţa Ţării* (neatârnarea de sub Turci); *liberarea* şi *alipirea Dobrogei*, adică *libera eşire la Mare (1877-78); înălţarea Ţării la rangul de Regat (1881); întărirea graniţei de sud a Dobrogei* prin câştigarea Cadrilaterului (Dobrogea nouă) cu *Durostorul* (Silistra) cetatea lui Mircea cel Mare (1913) etc. etc...

Dar, ţinta cea mare a Regelui Carol în toate străduinţele sale pentru ţară, în munca lui de zi cu zi pentru îmbogăţirea finanţelor şi sporirea armatei, era aceea către care năzuia întreg poporul românesc, era **România Mare.**

La 10 Mai 1877, cu ocazia declarării Independenţii ţării, el dă pe faţă desluşit această năzuinţă, declarând că, *„cunoaşte bine destinele la care Ţara are dreptul a aspira“*, adică stabileşte solemn că aspiraţiunile noastre naţionale nu sunt numai nişte năzuinţe deşarte, ci *dreptele destine* ale ţării.

Inţelegător al testamentului nescris, dar incrustat în simţirile noastre de străbunii şi părinţii noştri, prin jertfele lor şi prin sângele celui mai strălucit voevod al românilor, Mihai Viteazul, ucis mişeleşte de Unguri la Turda (Ardeal), Regele Carol a dat şi *forma scrisă* acelui testament naţional, prevăzându-l în propriul său testament, pe care l-a lăsat urmaşilor săi, ca un ultim semn al *înţelepciunei* şi *măreţiei sale* de om predestinat a intemeia o Ţară şi o Dinastie Domnitoare, mari şi puternice.

In testamentul Regelui Carol stau scrise aceste luminoase şi profetice rânduri: *„Am reuşit să ridic la gurile Dunării şi pe Marea Neagră, un Stat înzestrat cu o bună armată şi cu toate mijloacele, spre a putea menţine frumoasa sa poziţiune şi* **a realiza odată înaltele sale aspiraţiuni“.**

Aceste rânduri scrise de Regele Carol cu mulţi ani înaintea marelui războiu şi chiar în testamentul lăsat urmaşilor săi, fac dovada cea mai deplină că acela care la suirea sa pe tronul României declarase că *„din acel moment a devenit român“*, a fost *pregătitorul împlinirei năzuinţelor noastre de întregire a neamului.*

Iar lângă munca pricepută de intemeetor de ţară a Regelui Carol, s'a desfăşurat o altă activitate mare şi frumoasă, cu care se împlinea o minunată pereche de hărnicie: aceea a

www.dacoromanica.ro

soţiei sale, Regina Elisabeta, o femee învăţată şi cu mari însuşiri sufleteşti.

Regina Elisabeta a fost cunoscută de cărturarii din toată lumea sub numele de **„Carmen Sylva"**, fiind o renumită scriitoare; iar de către ostaşii noştri de la Plevna, de veteranii războiului de la 1877/78, precum şi de întregul popor a fost supranumită *„MAMA RĂNIŢILOR"*.

Cu operile ei (cărţile) tipărite şi răspândite în toată lumea şi cu faptele ei de bunătate şi de caritate (milă), Regina Elisabeta a sporit cu laudă renumele Tronului şi Dinastiei domnitoare române, fiind stimată şi preţuită atât în ţară, cât şi peste hotarele ţării.

Puţini Suverani în lumea aceasta au avut darul şi ocaziunea să câştige pe drept, de la supuşii lor, atâta iubire, respect, devotament şi recunoştinţă, cât a câştigat Regele Carol şi Regina Elisabeta de la poporul român.

In adâncul sufletului nostru, în care sălăslueşte amintirea intemeetorului României, Regele Carol, şi amintirea Reginei Elisabeta, îşi are fundamentul şi trăeşte cu puterea nesfârşirii, dragostea neţărmurită ce purtăm pentru *Dinastia noastră Regală*.

III.

DINASTICISMUL POPORULUI ROMÂN SUB REGELE FERDINAND ŞI REGINA MARIA

a) INAINTE DE MARELE RĂZBOIU

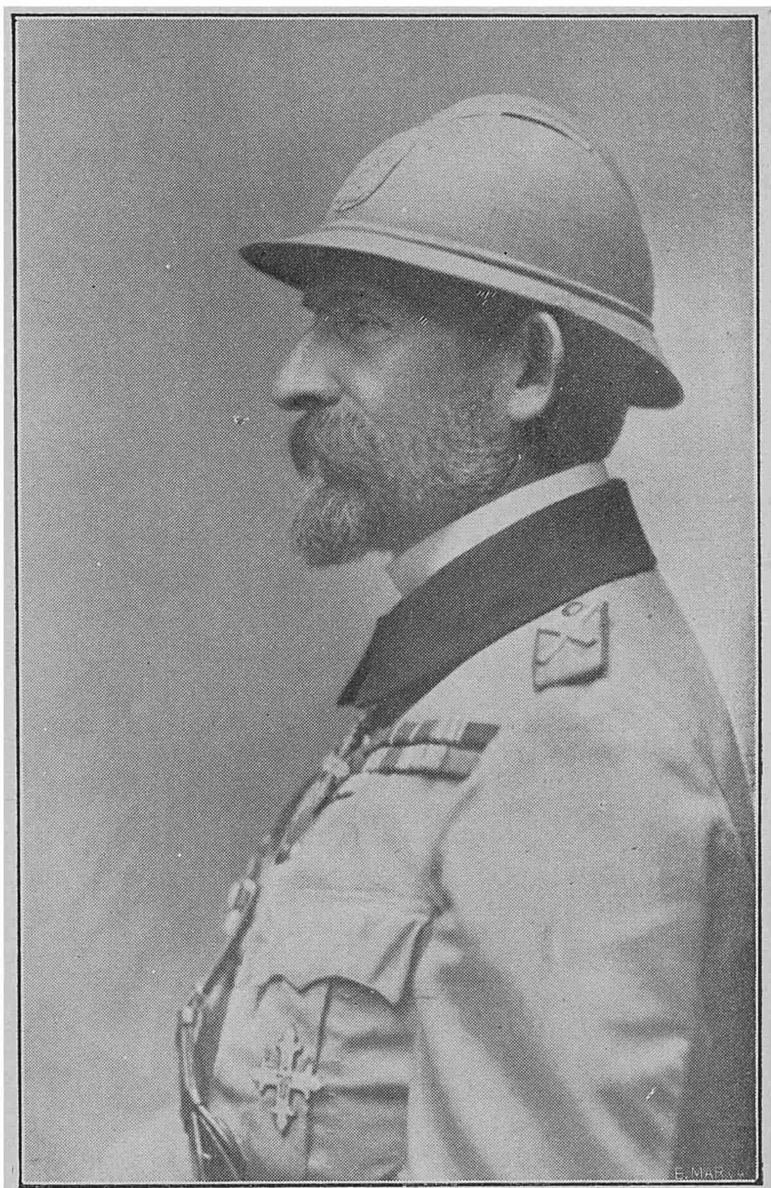
Iubirea poporului român pentru Regele său şi pentru Dinastia Regală, a sporit de la 1914 şi mai mult, pentrucă împrejurările au venit să lege şi mai strâns soarta şi sufletul Românilor, de soarta şi sufletul Dinastiei Regale.

După moartea Regelui Carol, care n'a avut copii, a urmat la Domnie nepotul său, Principele Ferdinand, actualul nostru Rege.

Născut la 12/24 August 1865, Principele Ferdinand a fost înscris în cadrele armatei la 26 Aprilie 1889, cu gradul de Sublocotenent, după ce la 14 Martie 1889 fusese recunoscut de Corpurile Legiuitoare şi de Regele Carol ca Moştenitor al Tronului Român. S'a căsătorit la 29 Decembrie 1892 cu Principesa Maria, fica Principelui Alfred de Edinburg (fiul Reginei Victoria a Angliei), şi a Marei Ducese Maria Alexandrovna (fica Ţarului Rusiei, Alexandru al II-lea).

M. S. Regina Maria s'a născut la 17/29 Octombrie 1875.

www.dacoromanica.ro

M. S. REGELE FERDINAND PE FRONT 1916—1919

www.dacoromanica.ro

Principele Ferdinand a fost proclamat Rege şi s'a suit pe tronul României la 11 Octombrie 1914.

GREUTĂŢILE INCEPUTULUI DE DOMNIE SUNT BIRUITE IN MOD STRĂLUCIT

Când Principele Ferdinand şi soţia Sa Principesa Maria au făcut primii paşi pentru a se urca pe Tron, Regatul Românesc se găsea stăpânit puternic de amintirea uriaşului său înfăptuitor, Regele Carol, şi a soţiei sale Regina Elisabeta.

Principele Ferdinand şi Principesa Maria, ca Moştenitori ai Tronului, au lucrat foarte activ şi rodnic la bunul mers al trebilor ţării sub toate privinţele, conducând însemnate instituţii şi diferite activităţi sociale şi populare. — Principele Ferdinand a fost Comandantul Şef al armatei române în Bulgaria la 1913, când am câştigat Cadrilaterul (Dobrogea nouă) ; iar Principesa Maria în acea campanie, înfruntase *holera* îngrijind de bolnavi în spitalele şi lazaretele de holerici de pe malul Dunării. Totuşi nu în toate straturile poporului renumele Lor pătrunsese deopotrivă de adânc.

Se temeau unii chiar că nouii Suverani nu se vor putea ridica la înălţimea faimei Regelui Carol şi a Reginei Elisabeta.

Dar.... pe oamenii mari, destinul, firea lor şi împrejurările, îi fac să-şi deschidă calea propriei lor străluciri, ori unde i-ar aşeza soarta şi ori cât de mari ar fi greutăţile de învins.

Astfel, abia suiţi pe Tron, Regele Ferdinand şi Regina Maria săvârşesc atâtea fapte mari, că izbutesc a atrage covârşitor toate privirile şi simţirile româneşti asupra Lor.

Impărţind poporului nevoiaş, împovărat de greutăţi familiare şi invalizilor, prin mâna Reginei şi a Principeselor Elisabeta şi Maria, daruri în bani, din propria Sa avere, iar sătenilor muncitori şi harnici de pe Domeniile Coroanei, pământ de cultură, M. Sa Regele Ferdinand a arătat, din primele zile ale Domniei Sale, că socoteşte *sufletul poporului de jos ca cel mai puternic sprijin al Tronului.*

Ascultând de îndemnul inimii Sale bune şi de înţelepciunea minţii Sale luminate, El face ca toate aşezămintele ţării să se conducă de idei cât mai democratice şi de străduinţe cât mai largi pentru luminarea, întărirea şi ridicarea claselor de jos ale poporului.

Iar rezultatele frumoase n'au întârziat să se arate: Ţara Românească sub noul ei Rege a făcut progrese mari în toate ramurile de activitate omenească, atrăgând lauda lumei întregi. Iar în preajma războiului, toate puterile mari ale Europei ne curteniau prietenia, dorind fiecare să ne ştie de aliaţi.

www.dacoromanica.ro

b) IN TIMPUL MARELUI RĂZBOIU

Veni războiul.

In preajma lui, se făceau cele mai ciudate socoteli. Poziţia M. Sale Regelui Ferdinand era în adevăr foarte grea. Se găsea la o răspântie; căci în războiu luptau: de o parte, Patria Sa de naştere, Germania, aliată cu Ungurii şi Turcii, iar de altă parte, Anglia, Patria Reginei Maria, aliată cu surorile de sânge ale României, Franţa şi Italia.

Respiraţia intregului neam românesc părea oprită în aşteptarea hotărîrii Regelui; iar privirea lumei întregi sta aţintită asupra noastră.

Şi, *hotărîrea aşteptată a luat-o M. S. Regele Ferdinand aşa cum o dorea întreg neamul românesc.*

Nici nu se putea altfel. Un om de sânge împărătesc, ca Regele Ferdinand, mai presus de o datorie de naştere ca om, trebuia să pue o datorie de onoare ca Domn: El jurase pe Constituţie să domnească poporul român şi în timp de pace şi în timp de războiu. Şi nu putea fi sperjur.

Regele Ferdinand înaintea datoriei de sânge faţă de părinţii şi strămoşii Săi, a pus datoria către propriul său sânge, către copiii Săi, cari erau Români.

Regele Ferdinand a dovedit, şi El, că *„din momentul când a pus piciorul pe pământul României, a devenit Român“*, iar atunci când ceasul mare a sunat pentru noi, s'a arătat a fi *cel dintâi fiu al Patriei* noastre. Decretând mobilizarea şi declarând războiu Austro-Ungariei, El nu pregetă a lua *Comanda supremă* a armatei, trimiţând-o grabnic peste Carpaţi, acolo unde ne chemà sângele lui Mihai Viteazul şi interesele superioare ale Ţării şi ale neamului nostru.

ÎN VREMURI DE VITREGIE A SOARTEI

După primele bucurii ale izbânzilor noastre în Ardeal, veni pe neaşteptate înfrângerea de la *Turtucaia*, prin trădarea Bulgarilor cari trecură de partea duşmanilor noştri, după care au urmat toate suferinţele şi jalea unei retrageri nenorocite.

Seceraţi de uneltele şi maşinele de războiu îndrăcite ale duşmanilor şi de boalele molipsitoare, stârnite de lipsă, de sărăcie, de vreme rea şi de toate mizeriile ce se abătură furios asupra noastră, ne-am înghesuit oştile, steagurile şi toate instituţiile noastre în Moldova.

Atunci s'au pus însă, în lumina cea mare strălucitele însuşiri sufleteşti ale Suveranilor noştri. Acei care ştiură să săvârşească fapte mari în timpuri bune de pace, arătând iubire şi grijă pentru

www.dacoromanica.ro

popor, ştiură şi în timp de războiu să-i poarte aceiaş iubire şi grijă, şi să facă toate jertfele pentru alinarea suferinţelor lui, acolo unde aceste suferinţe se arătau mai cumplite. Şi n'a rămas colţişor de ţară în Moldova, care să nu fi fost cutreerat de Rege, de Regină, de Prinţii şi de Prinţesele române, pentru a da ostaşilor şi locuitorilor chinuiţi de răni, de boale, de mizeriile locale şi ale pribegiei, tot ceeace omeneşte se poate da: bani, alimente, haine, îngrijire, mângâere, încurajare.

Iar cu exemplele Lor de vitejie, stăpânire de sine, răbdare şi îndurare a încercărilor soartei, Regele, Regina, Prinţii şi Prinţesele noastre, au ţinut treaz la datorie sufletul şi gândul poporului român, ajutându-l să biruie până la sfârşit şovăelile fireşti ale celor mai de restrişte împrejurări.

CUM NE POVESTEŞTE M. SA REGINA MARIA DESPRE MARILE NENOROCIRI CE EA ALINA ÎNAPOIA FRONTULUI

Intr'o carte publicată la Iaşi, în 1918, cu titlul *„Gânduri şi Icoane din vremea războiului“*, M. Sa Regina Maria, care deosebit de Inaltele Sale daruri sufleteşti, este şi o strălucită scriitoare, ne povesteşte următoarele:

„Pe un ger grozav din iarna anului 1917 plecasem cu una „din fetele mele ca să-mi fac cursa zilnică. Automobilul era „încărcat cu provizii pentru săraci (zahăr, pesmeţi, ţigări şi altele). „Duceam cu mine şi cămăşi de flanelă, mănuşi de lână, ciorapi „şi multe căciuli. Cerul era întunecat şi ameninţător, vântul ne „tăia şi ne plesnea feţele, iar ochii de abia puteam să-i deschi„dem. Plecam totdeauna cu mâinele pline şi totuşi alinam aşa „de puţin mizeria pe care o întâlniam la tot pasul“; căci,

„Nenorocirea era prea mare şi năvălise de o dată pe toate uşile“.

In aceste câteva rânduri ale Reginei noastre se oglindeşte o mică parte din sforţările pe care Ea şi Augustele Sale fiice, Le-au făcut în tot timpul războiului, înfruntând şi asprimea vremii şi pericolele boalelor molipsitoare din spitalele, unde îngrijiau de bolnavi, numai ca să ajute poporul. Principesa Elisabeta era să-şi piardă chiar viaţa, imbolnăvindu-se grav de icter (gălbinare) care bântuia atunci cu furie şi pe front şi înapoia frontului.

Dar, mână 'n mână, suflet lângă suflet, întreaga Familie Regală şi noi poporul român, am luptat împreună şi am simţit împreună durerea tuturor nenorocirilor şi a umilinţelor cu cari soarta ne încerca, pentru ca tot împreună să gustăm bucuria şi mândria că am putut fi tari în faţa dezastrului (prăpădului), biruind asupra noastră şi la urmă şi asupra duşmanilor noştri.

www.dacoromanica.ro

Iar atunci când ne găseam în preajma armistiţiului, sfetnicii M. S. Regelui devenind îngrijoraţi de soarta Dinastiei Regale şi crezând înţelept să pună pe Suverani şi pe Augustii Lor fii şi fiice la adăpost de primejdiile situaţiei de pe front (care la acea dată fusese rupt de inamic din cauza trădării Ruşilor, cari au fraternizat cu duşmanul şi au fugit de pe poziţiile lor, svârlind armele) pregătiră câteva trenuri de evacuare a Curţii Regale, de la Iaşi în un alt loc mai sigur. M. Sa Regele a mulţumit de această grijă, dar a respins hotărît propunerea de-a pleca din ţară, de-a părăsi armata şi de-a lăsa poporul în voia soartei.

Mai presus de viaţa Lor, Suveranii noştri au pus dragostea pentru popor. In loc să plece din faţa primejdiei, ca să-şi pună persoana Lor în siguranţă, Ei au preferat să rămână în Moldova, în mijlocul poporului, pentru a împărţi cu el, până la ultima picătură, otrava înfrângerii pe care vitregia soartei ne-o hărăzise pe nedrept. Ei au cerut ca în ultimul metru de pământ ce-ar rămâne Ţării, în acel disperat *„triunghiul morţii“*, dacă soarta rea ne-ar mai chinui încă, să aibă dreptul a-şi îngropa şi Ei copii, înfăşuraţi în pânza ultimului drapel, sacrificat pe mormântul Lor, de vitejesc martiriu.

Mai presus însă de hotărîrea Lor pentru această supremă jertfă, ce-ar fi stat gata s'o facă pentru noi, gândul Lor de-a rămâne între noi era pornit şi din *puternica Lor credinţă că soarta Ţării noastre avea să se schimbe negreşit în bine şi că la sfârşit biruinţa va fi tot de partea noastră.*

Au rămas deci pe loc. Frontul s'a încheiat prin vitejia ostaşilor noştri. Iar contra primejdiei duşmane, singura pavăză preţuită de Ei a stat sufletul şi braţul românesc.

M. SA REGINA ŞI ALIAŢII NOŞTRI

la plecarea lor din IAŞI

In cartea *„GÂNDURI ŞI ICOANE“* din vremea războiului, M. Sa Regina, pomenind de plecarea de la Iaşi a aliaţilor noştri, francezi, englezi şi italieni, cari în vederea tratativelor noastre de pace cu inamicii — tratative cari ne-au fost impuse de împrejurări, — au trebuit să ne părăsească, ne descrie acele împrejurări astfel:

„In ziua aceia tristă, când cu inimile însângerate aliaţii noştri ne-au părăsit, svârliţi dintr'o ţară chinuită pe care voiau s'o apere încă oamenii hotărâţi, luându-şi rămas bun, s'au uitat drept în ochii mei şi mi-au spus: *„Credem în Tine. — Nu vei şovăi. — Te părăsim pentru că aşa a hotărât soarta. Tu eşti flamura înfiptă de noi în pământul acesta apărat de noi împreună cu Tine. — Rămâi neclintită, fii tare. — Ne vom reîntoarce“.*

www.dacoromanica.ro

M. S. REGINA MARIA PE FRONT 1916—1918

www.dacoromanica.ro

Regina Maria, fiind prin naştere din neamul domnesc al Angliei, a susţinut din primele zile ale izbucnirii marelui război cauza aliaţilor noştri şi a pus tot sufletul ca noi să intrăm în războiu alături de Anglia, Franţa şi Italia; dar Ea n'a stăruit la aceasta numai pentru că noi eram fraţi de acelaşi sânge cu Francezii şi Italienii, iar M. Sa rudă de-aproape cu Regele Angliei; ci pentrucă acele trei mari puteri intraseră în războiu ca să *apere drepturile tuturor popoarelor* şi pentrucă numai aşa *ne puteam împlini dorinţele noastre de liberare a fraţilor de sub stăpâniri străine, adică năzuinţa noastră de întregire a neamului.*

Şi aşa a şi fost. In scurtă vreme, de partea Serbiei, Franţei, Angliei, Italiei şi Belgiei, cu care ne-am unit noi, au mers Rusia şi încă vre-o 40 de state mari şi mici din toată lumea, printre cari şi Statele Unite, cea mai mare ţară din America. Pe când de partea Germaniei n'a mai trecut nici o ţară, afară de cele de la început: Austro-Ungaria şi Turcia, la care s'a alăturat pe furiş şi Bulgaria.

Cu drept temeiu dar Miniştrii şi Comandanţii militari superiori ai aliaţilor noştri, plecând din Moldova spre ţările lor, s'au adresat M. S. Reginei la Iaşi şi I-au spus:

„Credem în tine. Nu vei şovăi“.

Ei ştiau că Regina noastră, pe cât este de frumoasă, de pricepută şi iubită de toată lumea, pe atât este de energică şi stăruitoare în credinţele şi sentimentele Sale. Ei ştiau că *războiul pentru întregirea neamului* era nu numai al României şi al Regelui, dar şi al Reginei, în sufletul căreia trăiau sufletele noastre ale tuturor.

Şi aliaţii n'au greşit socotind-o *„tare“* şi cerându-I să rămână *„neclintită“*. Căci tare a fost şi neclintită a rămas, până la sfârşit.

SUVERANII NOŞTRI ÎNFRUNTĂ BIRUITOR UMILINŢA

Alături de M. Sa Regele, Regina nu s'a lăsat biruită nici de ambiţii şi nici de prejudecăţi (eresuri) nechibzuite şi pripite. Au primit şi Regele şi Regina hotărîrea vremelnică a soartei, cu cea mai pilduitoare stăpânire de sine şi au îndurat ca nişte martiri vitrega situaţie umilitoare a tocmelei şi a încheerei tratatului de pace, cu inamicii, la Buftea.

Rupând din trupul Ţării, inamicii sfâşiau sufletul Suveranilor noştri. Au plâns de durere şi Regele şi Regina şi Prinţii şi Prinţesele; dar au rămas cu Toţii la posturile Lor, *pentru a ţine necontenit aprins farul speranţelor noastre într'o schimbare în bine a soartei, schimbare ce avea să vină, după convingerea Lor, negreşit şi neîntârziat.*

www.dacoromanica.ro

In Cartea „GÂNDURI ŞI ICOANE" M. Sa Regina ne destăinueşte dureroasele stări sufleteşti prin care a trecut, când s'a încheiat pacea de la Buftea, în modul următor:

„In ceasul celei mai mari umilinţe am crezut că nu mai „era nici un loc pentru mine în ţara aceasta pe care o iubiam; „că n'aşi fi putut îndura lovitura groaznică a soartei; că n'aşi „fi putut suporta pacea.

„Insă m'am gândit că aş fi o nevrednică şi o dezertoare, dacă aş părăsi poporul meu tocmai în zilele când are nevoie mai multă de ajutorul meu".

„Atunci mi-am dat seamă că durerea personală în asemenea vremuri nu înseamnă nimic".

Dar toate loviturile acelea ale soartei, Suveranii noştri le credeau numai vremelnice.

Iată în adevăr ce răspunde M. Sa Regina la scrisoarea unui suflet curat de ostaş erou, ajuns însă la culmea îngrijorării:

„Crede, cu aceeaşi tărie ca şi mine, în cauza noastră; crede şi gândeşte-te la ziua de bucurie când nu vom mai avea nici o îndoială, când vom sta iarăşi ALĂTURI DE BIRUITORI".

„Crede, căci precum e sigur că soarele răsare în fiecare zi, aşa sunt sigură că ziua noastră va veni".

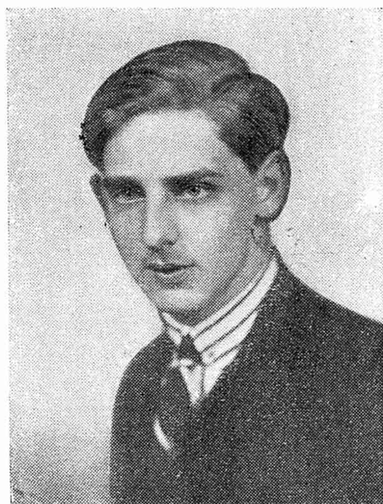
Au fost statornici, au fost neclintiţi Suveranii noştri în credinţa Lor, pentru dreptatea noastră. S'au bizuit în puterea lui Dumnezeu şi Dumnezeu nu I-a uitat. Dumnezeu I-a ajutat, I-a răsplătit.

STEAUA ROMÂNIEI N'A APUS
SOARTA SE SCHIMBĂ ÎN BINE PENTRU NOI

Tocmai când inamicii se credeau mai tari şi ne ameninţau că au *„să ne lase numai ochii ca să avem cu ce plânge";* tocmai când Ungurii, Bulgarii şi Turcii se aşezau mai obraznic şi mai murdar, ca să ne sugă, să ne prade şi să ne batjocorească; tocmai atunci roata norocului lor s'a oprit de odată şi soarta războiului şi-a schimbat mersul. — Aliaţii noştri încep să birue pe toate fronturile. — Şi biruinţele lor sunt aşa de straşnice, iar puterile inamicilor aşa de sleite, încât tot ceeace Germanii, Austro-Ungurii, Turcii şi Bulgarii câştigaseră în patru ani de zile, se prăbuşea, se năruia acum cu uşurinţă, ca în poveşti. Aliaţii noştri biruitori, înaintând ca fulgerul din toate părţile, strâng pe duşmani într'un cerc de foc năprasnic.

Aşa s'a făcut că în scurtă vreme ne-am pomenit cu Generalul Berthelot al Fracezilor, care luptase alături cu noi la Siret şi care plecase de la Iaşi *spre răsărit,* peste Prut şi Nistru (ca să se ducă în Franţa prin Rusia, Siberia (Asia) şi

www.dacoromanica.ro

A. S R. Principele
NICOLAE
Născut 5/18 VIII 1903
Elev ofiţer in marina
militară engleză.

M. S. Regina
ELISABETA
a Greciei
Născută
la 29 IX st.v. 1894

M. S. Regina
MARIOARA
a Jugo-Slaviei
Născută
27 XII st.v. 1899

A. S. Regală Principesa
ILEANA
Născută 23 XII st. v. 1908.

www.dacoromanica.ro

peste Ocean) că reintră în România peste Dunăre, pe la Giurgiu, *adică pe la miază-zi.* — Ce se întâmplase? Generalul Berthelot, puţin după ce-a ajuns în Franţa, a primit comanda unei armate aliate de la Salonic. Acolo, pe frontul din peninsula Balcanică, izbutind a răsturna pe duşmani, a înaintat spre Dunăre şi după ce a bătut, a dezarmat şi a desfiinţat oştile nemţeşti, turceşti şi bulgăreşti din calea lui, a reintrat în România ca să nimicească şi forţele duşmane de aici. Numai că nemţii nu l-au prea aşteptat; au fugit, mâncând pământul. Astfel, aliaţii, în frunte cu Generalul Berthelot, s'au ţinut de cuvântul dat Reginei noastre la Iaşi, când I-au zis: *„Ne vom reîntoarce“.*

Pe viteazul general Berthelot, noi l-am făcut *cetăţean român şi l-am înproprietărit în Ardeal.* Aşa se cinstesc eroii!

ALĂTURI IAR DE BIRUITORI

De tratatul de pace de la Buftea s'a ales praful şi cenuşa, cum praful şi cenuşa s'a ales şi de puterea îngâmfaţilor noştri duşmani. Dumnezeu nu i-a răbdat până la sfârşit să frângă dreptatea şi libertatea popoarelor cu maşinăriile lor. — Ceeace pregăteau ei altora, Dumnezeu le-a întors lor, ca pedeapsă. Şi pedeapsa a fost cu atât mai grea, cu cât ei s'au prăbuşit mai de sus.

Şi a venit iarăşi vremea *„să stăm alături de biruitori“* cum a prevăzut Regina noastră.

Am mobilizat din nou şi, cu arma în mână, am înfăptuit atunci ceeace începusem şi ceeace drept era să înfăptuim de la început, unindu-ne cu Ardealul, Bucovina şi Basarabia. Astfel, întregindu-ne neamul, cu sprijinul aliaţilor noştri, am făcut **„România Mare“.**

S'a dus faima în toată lumea despre purtarea măreaţă a Suveranilor noştri în războiu, iar marii noştri aliaţi, la încheerea păcii generale, când ne-au repus în toate drepturile noastre, au avut în vedere şi buna credinţă, faţă de ei, a Regelui şi Reginei noastre.

c) DUPĂ RĂZBOIU

Inălţarea României, care putu intinde falnic steagurile sale liberatoare de la Nistru la Tisa, a ridicat la înălţimea dorinţelor implinite şi sufletul marilor noştri Suverani.

Dar, deşi ajunşi pe această treaptă înaltă a gloriei, Regele Ferdinand şi Regina Maria, cari aveau acuma în sprijinul Lor puterea hotărîtoare a aliaţilor învingători, n'au uitat că *adevă-*

www.dacoromanica.ro

rata putere a Tronului şi a Dinastiei Lor, mai mult decât acolo de unde Le venea atunci, era acolo unde se păstra mai de mult şi unde trebuia să rămână totdeauna, era în *dragostea poporului român.*

Ascultând de îndemnul inimei Sale şi rămânând statornic cuvântului dat ostaşilor ţărani, cari pe front se arătaseră vrednici de Suveranii lor, Regele dă ţăranilor *proprietate de pământ, iar tuturor cetăţenilor dreptul de vot.*

Ţăranilor cari luaseră parte în războiu, Regele bun şi drept le-a dat ceeace era al lor: *pământul ţării,* pământul pe care-l apărase, pentru care se jertfise şi pe care-l sporise.

Tuturor supuşilor Săi, cari n'au şovăit în credinţă şi statornicie pentru cauza politică cea mai sfântă şi cea mai mare a neamului nostru românesc, Regele le-a dat dreptul politic de vot (votul obştesc), ridicându-i şi pentru timp de pace la inalta demnitate de părtaşi direcţi la treburile şi soarta Statului, după cum fuseseră şi în războiu.

Şi cuvântul Regelui s'a împlinit.

De aceea, cu drept cuvânt, poporul numeşte pe Regele Ferdinand **„Regele Ţăranilor“**, iar pe *Regina Maria* **„Mama Poporului“.**

---

www.dacoromanica.ro

A. L. L. R. R. PRINCIPELE CAROL şi PRINCIPESA ELENA
MOŞTENITORII TRONULUI
CU FIUL LOR PRINCIPELE MIHAI

A. S. R. PRINCIPELE CAROL născut la Sinaia în 3 (15) Octombrie 1893, a fost înscris în armata română ca sublocotenent, la Bat. 1 Vânători la 3 (16) Octombrie 1909, după absolvirea Şcoalei de fii de Militari Iaşi şi a Şcoalei de Ofiţeri Bucureşti. A trecut treptat toate gradele erarhice şi este acum General, cap al Bat. 1 Vânători, Comandant al Trupelor de Munte, Inspector general al Marinei şi al Aeronauticei. — S'a casătorit la 10 Martie 1921 la Atena, cu Principesa ELENA a Greciei.
A. S. R. PRINCIPESA ELENA, născută la 20 Aprilie st. v. 1896, este cap al Regimentului 9 Roşiori.
A S. R. PRINCIPELE MIHAI s'a născut în Bucureşti la 25 Octombrie st. v. 1921.

www.dacoromanica.ro

PARTEA II-a

PENTRU CE POPORUL ROMÂN TREBUE SĂ FIE DINASTIC

IV.

LEGĂMÂNT SFÂNT DE TOVĂRĂŞIE CREATOARE

Cele arătate, pe scurt mai sus (în partea întâia) dovedesc cu prisosinţă pentru ce *poporul român a fost şi este dinastic.*

Faptele amintite pe scurt, (deşi numai o prea mică parte din ele,) spun îndestul că iubirea noastră, a cetăţenilor acestei Ţări, pentru Dinastia Regală Română, este un act de omenie.

De la Regele Ferdinand şi de la Regina Maria ne-a venit şi ne vine numai binele, numai sprijinul şi îndemnul, pe toate căile, în toate împrejurările şi în tot felul.

De la Regele Ferdinand şi de la Regina Maria, coborîtori din cele mai strălucite neamuri domnitoare, a căror datine de virtute le cunoaşte o lume întreagă, au plecat cele mai frumoase pilde de cinste, de bunătate, de milă şi de cea mai *înaltă conştiinţă a datoriei.*

Suveranii noştri nu cunosc *părtinirea şi nici nedreptatea.* In faţa Lor, noi toţi suntem deopotrivă şi cu egală îndreptăţire.

Intre Dinastia Regală şi Poporul Român, trecutul a lăsat prezentului pentru pregătirea viitorului, cel mai *sfânt legământ de tovărăşie creatoare* a temeliilor de progres, pentru misiunea civilizatoare a neamului nostru în lume.

V.

PĂMÂNTUL ŢĂRII ESTE ŞI PENTRU DINASTIE UN PĂMÂNT SACRU

Pământul României este acela pe care s'a născut şi în care zac (la Cotroceni) osemintele Principesei Maria (fiica Regelui

www.dacoromanica.ro

Carol şi a Reginei Elisabeta). Este Patria în care s'a reînfiat, pentru care a muncit, pe care a mărit-o şi a înălţat-o, n care a murit şi în pământul căreia (la Curtea de Argeş) s'au îngropat *Regele Carol* 1-iu, supranumit **„Cel Mare“** şi Regina Elisabeta.

Pentru *Dinastia Regală* a noastră, pământul României este acela pe care s'au născut A. A. L. L, Regale Principii Carol şi Nicolae şi Principesele Elisabeta, Maria şi Ileana şi pe care a văzut lumina şi a prins suflarea vieţii micul principe Mihai, fiul Principilor Moştenitori, Carol şi Elena; este pământul pe care s'a născut şi în care a fost îngropat (la Cotroceni) micuţul Principe Mircea, fiul Regelui Ferdinand şi al Reginei Maria, doborît de o boală grea, sub bombardamentul aeroplanelor duşmane.

Pentru Dinastia Regală, cuprinsul României Mari este acela în care Suveranii noştri şi Auguştii Lor copii, au suferit şi au plâns cu poporul, în vremea de restrişte; şi în care Ei s'au bucurat şi se bucură, în timp de linişte şi de izbândă, deopotrivă cu poporul.

Pentru pământul României întregite şi Dinastia noastră Regală îsi are partea Sa de trudă, de sbucium, de merit şi de drept sacru.

De aceia am fost şi suntem dinastici.

VI.

DINASTIA NOASTRĂ REGALĂ ESTE GARANŢIA LINIŞTEI, A LIBERTĂŢILOR ŞI A DEMOCRAŢIEI

Dinastia Regală a noastră n'a fost şi nu poate fi motiv de intrigi şi duşmănie, de turburări adânci, de persecuţiuni, de vârsări de sânge şi frământări nenorocite, cari împart poporul în tabere de favoriţi şi de asupriţi, de vânduţi, de trădători, de agitatori, de usurpatori şi de victime ale tuturor ambiţioşilor sau nedreptăţiţilor pentru Domnie.

Din potrivă, aceste sbuciumări politice, care s'au produs şi se mai produc şi astăzi aiurea şi care înainte vreme au avut loc,—din nenorocire—şi la noi, tocmai Dinastia actuală le-a curmat cu desăvârşire. De când ne cârmueşte această Dinastie, Ţara noastră a scăpat de plaga schimbărilor dese a **Şefului Statului,** de care am suferit îngrozitor în trecut, prin schimbările Domnitorilor noştri; şi de plaga aceasta suferă încă atâtea state astăzi, fie monarhii, fie republici, ce n'au aşezare temeinică.

www.dacoromanica.ro

Cu această Dinastie am început a propăşi şi propăşim văzând cu ochii.

Pentru desvoltarea mai departe a Statului şi neamului românesc *pe temelii şi mai largi democratice*, potrivit cerinţelor vremii, Regele şi Dinastia noastră Regală nu sunt şi nu pot fi o pedică. Din potrivă, ei vor fi cea mai puternică şi mai sigură garanţie de înfăptuire a noilor desvoltări democratice.

Regele domneşte, nu guvernează. Regele care domneşte, nu poate greşi nici odată. El veghează ca acei cari guvernează să nu facă greşeli; iar când greşesc, îi schimbă.

VII.

POPORUL ROMÂN TREBUE SĂ FIE DINASTIC PENTRU INTERESE DE PROPRIE EXISTENŢĂ

Poporul român iubeşte Dinastia Regală din adâncul sufletului său cu cel mai curat sentimentalism, dar şi *din înţelepciune* şi cu acel instinct de conservare *(simţ de păstrare)*, cu care a trecut teafăr prin încercările soartei, prin turbureala vremurilor şi prin zguduirile războiului, fără a-şi sminti temeliile, cum au păţit mulţi din vecinii noştri, unii ajungând chiar la destrămarea ţărilor lor, la ruină.

Ne iubim şi ne respectăm Dinastia Regală, pentrucă ne iubim şi ne respectăm trecutul, jertfele înaintaşilor noştri şi pământul pe care ei ni l-au lăsat ca să trăim şi să-l păstrăm pentru urmaşii noştri; pentru că sfinţim memoria străbunilor, strămoşilor şi părinţilor noştri, şi pentrucă le respectăm cu evlavie mormintele şi nu putem necinsti pomenirea lor, stricând aceeace ei au întocmit pentru noi şi pentru urmaşii noştri.

VIII.

DINASTIA REGALĂ ŞI POPORUL ROMÂN IN VIITOR

Drumurile pentru viitor ale Dinastiei Regale Române şi acelea ale Statului şi neamului românesc sunt aceleaşi, se contopesc.

Ne iubim Dinastia noastră Regală, pentrucă ne iubim copiii noştri şi nu voim să le primejduim viitorul, alergând după ori ce nălucă şi după momelile vânturătorilor de ţară şi ale turburătorilor de ordine, de lege şi de înfrăţire a poporului.

www.dacoromanica.ro

Dinastia Regală este pavăza care ne apără de revoluţie şi de prăpădul ce ne pândeşte cu ochi de fiară şi către care ne împing capetele necumpănite şi uneltele uluite sau vândute duşmanilor Ţării.

Ne iubim Dinastia, pentrucă ne iubim Patria şi pentru că suntem oameni cu mintea întreagă. *Iubim şi vom iubi pe Regele Ferdinand, pe Regina Maria şi pe copiii Lor, cât vom fi cuminţi şi vom voi să fim şi să rămânem Români.*

www.dacoromanica.ro

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE
„CONVORBIRI LITERARE“ S. A.
STR. CÂMPINEANU 17
BUCUREŞTI
1924

www.dacoromanica.ro